

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 18 Δεκεμβρίου, Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐδιωρίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὸν Νικόλαον Συμεὼν, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι τὸν ἐρώτησε ἂ ποῦ ἐσπούδασε τὴν καλλιέργειαν τῶν τριῶν εἰδῶν, τοῦ βαμβακίου, λουλακίου καὶ σαφρανώνης, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι εἰς τὴν Αἴγυπτον παρατηρήσας τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν, μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα· ὅ τὸν ἐρώτησεν, ἂν γνωρίζῃ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ λουλακίου, καὶ ἐδείξεν ἓνα τρόπον· γ' εἰν ἔχῃ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὸ ἐνοίκιον τῶν χρησίων εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς γῆς ζῶον, καὶ διὰ τὸν μισθὸν τῶν ἐργατῶν, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι, διὰ νὰ καλλιέργησῃ ὅσον μέρος ζητεῖ γῆς, βεβαίως ἐνοικιασεν ὅσα χρήματα χρειάζονται καὶ διὰ τὰ ζῶα, καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ τέλος πάντων τὸν ἐρώτησε, τί θέλει δίδει εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἀπὸ τὰ προϊόντα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος εἰδῶν; καὶ ἀπεκρίθη ὅτι διὰ μὲν τοὺς πέντε πρώτους χρόνους θέλει πληρύνει τὸ δέκατον· διὰ δὲ τοὺς πέντε ἀκολουθοῦν, τὸ διπλοδέκατον· καὶ δίδει τὴν γνώμην τῆς ἑπιτροπῆς, νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ αἴτησίς του· ἔγινε δεκτὴ· πλὴν ἀπεφασίσθη, νὰ πληρύνῃ εἰς τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη τριτοδέκατα, ἀντὶ τοῦ παραλλομένου διπλοδέκατου. Ἐδιωρίσθησαν δὲ καὶ οἱ Βουλευταὶ Κύριοι ἀναγνώστης Μακρυποκάμισος, καὶ ἀναγνώστης Οἰκονομώπουλος, νὰ ὑπάγωσι σήμερον νὰ παρατηρήσωσιν ὅλον τὸν τόπον, ὅσον ζητεῖ ὁ Συμεὼν, καὶ νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸ σῶμα.

Ἀνεγνώσθη Προδούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 15,630, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι, διὰ προηγουμένου Προβουλεύματος παρέστησε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εὑρεθῇ πόρος σταθερὸς, καὶ ἰκανὸς διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἐξόδων τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἄλλων ἀναγκαίων· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε στερούμενον ἀπαντήσεως, καὶ δέπον ὅτι παρέχεται ὁ καιρὸς χωρὶς νὰ γένῃ κἀμμία σκέψις περὶ τούτου, νομίζει χρεὸς του νὰ προσκαλέσῃ καὶ πάλιν τοῦ Βουλευτικοῦ τὴν προσοχὴν εἰς τὴν οὐσιώδη ταύτην ὑπόθεσιν. Τὸ Βουλευτικὸν συσκευθὲν ἀπεφάσισεν ὡς τοιοῦτον πορὸν τὴν εἰς ὑποθήκην ἐθνικὴν γῆν· καὶ ἐδιωρίσθη ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς Κυρίους Σ. Τρι-

κούπην, Ἀ. Λουκόπουλον καὶ Λυκούργον Κρεσθενήτην, διὰ νὰ σκεφθῶσι μετὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ περὶ τοῦ νὰ δοθῇ εἰς ὑποθήκην ἐθνικὴ γῆ κατὰ τὸν συμφερότερον καὶ προχειρότερον τρόπον, καὶ νὰ δώσωσι σχέδιον εἰς τὸ Βουλευτικὸν περὶ τούτου αὔριον. Ἀπεφασίσθη προσέτι, νὰ μεταχειρισθῇ τὸ Ἐκτελεστικὸν ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους, νὰ συνάξῃ ἀπὸ ἀναδελφῆς ἀπὸ τοὺς ἐδῶ εὐκαταστάτους τὰ χρήματα κατὰ τὸν προκαταστροφέντα κατάλογον, καὶ περὶ τούτων εἰδοποιήθη τὸ Ἐκτελεστικὸν διὰ Προδουλεύματος.

Ὁ Κύριος Ἀρχύσιος Δ. Ταρποχτζῆς, ὅστις κατηγορήθη καὶ ἐφυλακώθη ὡς κατάσκοπος καὶ προδότης, ἔλαβε κατ' αὐτὰς τὴν ἀπόφασιν του. Ἡ Διοίκησις ἐδιώρισε μίαν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν, νὰ ἐξετάσῃ καὶ κρίνῃ τὸν ῥηθέντα, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα, ἀνακρίναςα, καὶ κρίναςα εὔρεν αὐτὸν ἀθῶον, καὶ ἡ Διοίκησις ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς γίνεται δῆλον.

Πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀρχύσιον Δ. Ταρποχτζῆν.

Ἡ Σ. Διοίκησις, θεωρήσασα τὴν ἀπόφασιν τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποσταλεῖσαν δι' ἀναφορᾶς τοῦ ὑπουργείου τούτου ὑπ' Ἀριθ. 1858, διὰ Σ. διαταγῆς ὑπ' Ἀριθ. 15,451 ἐπικυρώσασα ταύτην, σὲ ἀπακαθιστᾶ ἀθῶον τῆς γενομένης κατὰ σοῦ κατηγορίας.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο μνησθῆναι σοὶ τὴν ἀγγελίαν ταύτην, σοὶ συγχαίρει κατὰ τοῦτο, ἐπευχόμενον ἵνα φανῇ καὶ τοῦ λοιποῦ ἐνθερμος ζηλωτὴς τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 17 Δεκεμβρίου 1825.

(Γ. Σ.)

Ἐν ἐλλείψει ὑπουργοῦ

Ὁ Γενικ. Γραμματεὺς Ἀ. Μιλτιάδης.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐξέπλευσεν. Ὑπάγει, νὰ προσφθάσῃ τὸ Μεσολόγγιον, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐκίνησεν ἐφέτος ὁ σουλτάνος ὅσας δυνάμεις εἶχε διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Ἡ ἐν Μεσολογγίῳ φρουρὰ, ἅμα ἰδοῦσα τὸν Ἑλληνικὸν στόλον παρουσιαζόμενον ἔμπροσθέν της, θέλει ἐνθαρρυνθῇ ὅτι μᾶλλον, καὶ θέλει πολλαπλασιάσει τὰς δυνάμεις της ἐναντίον τοῦ διὰ ξηρᾶς ἐχθροῦ.

— Οἱ εἰς Γαστούνην καὶ Πύργον εἰσισκόμενοι ἐχθροὶ ἀ-

πεχώρησαν ὅλοι ἐκεῖθεν, καὶ ἐσυνάχθησαν εἰς Πάτρας, διὰ τὰ περάσασιν αὐτόθεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν ἐναντίον τοῦ Μετολόγγιου, ὅπου καὶ ἐπέρασαν.

Ἀπὸ δὲ Κυθήρων γράφουσιν ὅτι ὁ Ἰμπραήμης ἐδοκίμασεν ἔφοδον κατὰ τὴν 12 τοῦ μηνὸς τούτου εἰς τὸ Μετολόγγιον, καὶ ἀπέτυχεν, ἀφ' οὗ ἔχασεν ἕως 4000 τοῦ τακτικοῦ του στρατεύματος. Ἡ εἰδησις αὕτη ἔφθασεν εἰς Κύθηρα καὶ ἄλλοθεν, καὶ ἀπ' Ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ἀπὸ Μετολόγγιου ἐρχομένου. Ἄν τοῦτο εἶναι ἀληθινὸν γινώσκοντι, ἢ ἀποτυχία, φαίνεται, ἐκείνη ἤνάγκασε τὸν Ἰμπραήμην νὰ μεταβιβάσῃ ὅλον τὸ στρατεύμα του ἐναντίον τοῦ Μετολόγγιου.

Μανθάνομεν παρὰ τῶν Ἀγγλικῶν διὰ τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων Constitutionnel καὶ Étoile ἀπὸ 22 Νοεμβρίου, ὅτι τὸ ἐλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον Κίμων, διοικούμενον παρὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ναυάρχου Κυρίου Α'. Μιαούλη, ἐναυάγησεν εἰς τὰ παράλια τῆς νήσου Αὐριγνῆς, κατὰ τὴν 11 τοῦ Νοεμβρίου περὶ τὴν 5 ὥραν τὸ πρωῒ. Δοξάζομεν τὸν Θεὸν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐσώθησαν ὅλοι, πλην τὸ φορτίον ἡρπάγη παρὰ τῶν κατοίκων τῶν παραλίων. Μεταξὺ τῶν ἡρπάγων εἶδον καί τινα νέον ἀπὸ καλῆς οἰκογενείας φέροντα κουχλιάρια ἀργυρᾶ, ἀρπαχθέντα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ γυναῖκας φορτωμένας μέ τόπια μουσελινίων καὶ μπατιστῶν. Κατ' αὐτὴν τὴν περιποίησιν δὲν εἶναι παράξενον, ἂν εἰς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐφώναξεν: "Ἦθελεν εἶναι καλῆτερον, ἂν ἐπιπτον εἰς τὰ τουρκικὰ παράλια· διότι ἐκεῖ μὲν ἐπρόσκεινα τὸν θάνατον, τὸν ὅποιον ἤθελα ὑπομένει ἡσύχως· ἀλλ' ἐνταῦθα, μεταξὺ χριστιανῶν, ἐν ᾧ ἐπρόσκεινα ἀγάπην καὶ προστασίαν, ἡρπάχθη καὶ ἐγυμνώθη...". Ταῦτα λέγει ὁ Συνταγματικὸς ἀπ' Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων καὶ ἂν ὅλα εἶναι ἀληθινά, λυπούμεθα παραπολύ.

Πολλὰ εἰχθησαν καὶ ἐγράψαν περὶ τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, καὶ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων ἐκοινοποιήσαν· πλὴν καὶ ἄλλος πατριώτης ἂν ἤθελεν εἰπεῖ καὶ γράφει περὶ τούτου, δὲν ἤθελε φανῇ, νομιζομεν, περιττόν. Διὰ τοῦτο ἐκδίδομεν καὶ τὴν ἀκόλουθον διατριβὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος διαλαμβάνουσαν, παρὰ τῆς τῶν ἐν Ναυπλίῳ συνδρομητῶν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος γεγραμμένην.

Μεταξὺ τῶν πολλοτάτων ἄλλων, ὅσα ἐπενόησεν ὁ μέγας τῶν προπατόρων μας νοῦς, εἶναι καὶ ἡ τακτική. "Ὅλα τὰ σύγχρονα τῶν Ἑλλήνων ἔθνη, ἐπειδὴ ἐστεροῦντο ἄλλων γνώσεων, ἦσαν καὶ τῆς τακτικῆς ἀδαῆ. Μόνῃ ἡ Περσία ὑπερεῖχε τῶν ἄλλων βαρβάρων ἐθνῶν κατὰ τὰς γνώσεις, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔλειπεν ἡ τακτική· καὶ ὅταν ὁ μέγας βασιλεὺς ἔθεσε κατὰ νοῦν νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα, ἐκίνησεν ὅλην τὴν Ἀσίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ πολὺ τῆς Εὐρώπης μέρος κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ δὲν ἤλπιζε διὰ τῆς τακτικῆς νὰ κατορθώσῃ τὸν ὀλέθριον σκοπὸν του, ἀλλὰ διὰ τοῦ πλῆθους· πλὴν ἡ τακτικὴ τῶν Ἑλλήνων, ἠνωμένη μὲ τὸ φιλόπατρι καὶ φιλελεύθερον, διεσκέδασε τὰ ἄπειρα ἐκεῖνα τῶν βαρβάρων σμήνη· καὶ ὁ Μαραθὼν, αἱ Θερμοπύλαι, ἡ Σαλαμίς, αἱ Πλαταιαί, ἡ Μυκάλη, ὁ Εὐρυμέδων ἔγιναν ἐπίσημα εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἱστορίαν ὀνόματα, διὰ τὰς λαμπρὰς εἰς τοὺς τόπους τούτους τῶν Ἑλλήνων νίκας κατὰ τῶν βαρβάρων Περσῶν. Τόσον μέγала κατάρθωσεν ἡ τακτικὴ τῶν Ἑλλήνων Ἐλλήνων ἐναντίον τῶν ἀναριθμητῶν βαρβάρων! Τόσον μέγала καὶ πολλὰ τρόπαια ἔστησεν!

Ἀλέξανδρος πάλιν ὁ μέγας, εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ στρατεύματός του πειθόμενος, ἐτόλμησε νὰ διαβῇ εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ τριακονταπέντε μόνον χιλιάδων Μακεδόνας καὶ Ἑλλήνας, καὶ μὲ τόσον ὀλίγον ἀριθμὸν ἐμελέτησεν ὁ μέγας ἐκεῖνος ἥρως νὰ ἐκδικήσῃ τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ κρημνίσῃ τὴν μεγάλην τῶν Περσῶν βασιλείαν, διότι ἐτόλμησαν οἱ βάρβαροι νὰ μιάνωσι τὸ ἱερόν τῆς πατρίδος ἔδαφος. Ὁ Γρανικός, ἡ Ἴσος, τὰ Ἀρδῆλα μαρτυροῦσι καὶ τὴν σήμερον εἰς τὴν ἱστορίαν τὴν ὑπεριχὴν τῆς ἐλληνικῆς τακτικῆς, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὅχι μωρῶς καὶ ἀπονενοημένως ἀναλαμβάνοντα τὸ μέγα ἐκεῖνο ἔργον. Ἡ Μακεδονικὴ φάλαγξ, ὅπου ἐπαρουσιάζετο, ἐνέπνεε φόβον καὶ τρόμου, καὶ κάμμία ἀτακτος δύναμις δὲν ἤμπορεῖ ν' ἀντισταθῇ εἰς αὐτήν.

Οἱ Ῥωμαῖοι, κατὰ πάντα σχεδὸν μιμηταὶ τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἀμέλησαν νὰ εἰσάξωσι πρῶτα εἰς τὰ στρατεύματά των τὴν τακτικὴν, καὶ δι' αὐτῆς νικῶντες τὰ βάρβαρα ἔθνη ἐμεγάλωσαν τόσον, ὥστε ὑπέταξαν καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀνυψώθησαν εἰς τὸ μεγαλεῖον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἔφθασεν ἀκόμη ἄλλο ἔθνος. Τὴν τακτικὴν ἐνηγκαλίσθησαν καὶ τὰ νεώτερα ἔθνη εἰς ἀσφάλειαν τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας των, καὶ εἰς κατατρόπωσιν τῶν ἐχθρῶν. Ἡ Ῥωσσία, ἐν ὅσῳ ἐστερεῖτο τῆς τακτικῆς, καὶ ἄλλο στρατεῦμα δὲν ἐγνώριζε παρὰ τοὺς ἀτάκτους Στρελίτζους, ἦτον μικρὰ καὶ ταπεινὴ, καὶ ἱκανὸν καιρὸν ἠναγκάσθη μέγα αὐτῆς μέρος νὰ φέρῃ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, τὸν ὅποιον ἐπέθεσαν εἰς αὐτὴν οἱ Τάρταροι. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ὁ πρῶτος Σεμελιωτῆς τοῦ μεγαλείου τῆς Ῥωσσίας, Πέτρος ὁ μέγας, φρονίμως καὶ ἡσυχῶς εἰσήγαγε τὴν τακτικὴν εἰς τοὺς Ῥώσσους· ἀφ' οὗ μετερρῶθησαν τοὺς ἀτάκτους Στρελίτζους εἰς τακτικοὺς στρατιώτας, τότε καὶ Κάρολον τὸν ΙΒ', δυνατὸν τῆς Σβεκίας βασιλέα ἐνίκησε, καὶ τὴν Ῥωσσίαν φοβερὰν καὶ τρομερὰν κατέστησεν. Οἱ δὲ βάρβαροι Τούρκοι, νομιζόντες ὅτι πάντοτε καὶ κατὰ πάσης δυνάμεως θέλει ἰσχύει ὁ θρησκευτικὸς ἐνθουσιασμός, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου κυριευόμενοί ποτε καὶ τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν ἐκρῆμνισαν, καὶ τὴν Εὐρώπην σχεδὸν ὅλην κατετρόμασαν, δὲν ἠθέλησαν, κατὰ καλὴν τῆς ἀνθρωπότητος τύχην, νὰ μιμηθῶσιν οὔτε καὶ εἰς τὴν τακτικὴν τ' ἄλλα τῆς Εὐρώπης ἔθνη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνίκηθησαν τοσάκις παρὰ τῶν Ῥώσων, καὶ παρ' αὐτῶν τῶν Αὐστριακῶν, τῶν ὁποίων δις ἐπολιορκήσαν τὴν μητρόπολιν. Οἱ φιλάνθρωποι Εὐρωπαῖοι, διὰ ἴδια τέλη καὶ συμφέροντα, κατέβαλον πᾶσαν σπουδὴν εἰς τὸ νὰ εἰσάξωσι καὶ εἰς τοὺς Τούρκους τὴν τακτικὴν, καὶ ἐπὶ τοῦ σουλτάνου Σελήμη ἐγένετο ὁπωσὺν ἀρχὴ καὶ πρόδος εἰς τοῦτο, ἀλλ' οἱ ἐπαρμένοι γκιαντιζάροι ἀντεστήθησαν εἰς τοῦτο τόσον, ὥστε ἔπρεπε νὰ διαλυθῇ διόλου τὸ τακτικόν, καὶ τὸ ὄνομα νιζάμ-ζεζιτ ἔγινε μισητότατον εἰς ὅλους τοὺς Τούρκους. Ἀλλ' ὅ,τι δὲν ἤμπορεσαν νὰ κατορθώσωσι διὰ τῶν σουλτάνων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν οἱ φιλάνθρωποι Εὐρωπαῖοι, τὸ κατέφθωσαν διὰ τοῦ Μεχμέτ· Ἀλλ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Ὁ μεγαλοπράγμων αὗτος Τούρκος, μελετῶν ν' ἀποσπασθῇ διόλου καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς κατὰ τὸ φαινόμενον πρὸς τὸν σουλτάνον ὑποταγῆς, δὲν ἀμέλησε πᾶν ὅ,τι ἤμπορεῖ νὰ συμβάλῃ εἰς τὸν σκοπὸν τούτον, καὶ συντακτικώτερον εἰς τοῦτο μέσος ἄλλο δὲν εὔρε, παρὰ τὸ τακτικὸν στρατεῦμα. Διὰ τοῦ στρατεύματος τούτου δέλει

παύσει καὶ νικήσει ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς, ἡ δὲ υἱὸς τοῦ Ἰμπραήμ τὰ ἄτακτα τοῦ σουλτάνου στρατεύματα, ἐὰν οὐ-
 πρὸς θελε φθάσει ποτὲ εἰς τὴν ἀνοησίαν, νὰ θελήσῃ ν' ἀρ-
 πάζῃ τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ τὰς χεῖρας των.

Ἀναγεννωμένη Ἑλλάς ἔπρεπε νὰ γνωρίσῃ ἐν καιρῷ τὴν
 ἀνάγκην τῆς τακτικῆς, καὶ δι' αὐτῆς ἔπρεπε νὰ ἐλπίζῃ, διὰ
 τὴν ὀλιγύτητα τῶν τέκνων τῆς, νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς,
 καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν προτέραν τῆς δόξαν. Εἰς τὸ συντελε-
 στικώτατον τοῦτο μέσον τῆς σωτηρίας ἔπρεπεν ἐξ ἀρχῆς τοῦ
 ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος νὰ ρίψωσιν ὅλην των τὴν προσοχὴν οἱ
 Ἕλληνες, καὶ εἰς τοῦτο νὰ ἀσχοληθῶσιν. Ἐπρεπε νὰ κά-
 μωμεν τὰ ἀδύνατα δυνατὰ εἰς σύστασιν τακτικοῦ στρατεύ-
 ματος. Ἀλλ' ἡ ἀναξιότης καὶ ἀνοησία τῶν ἐπὶ κεφαλῇς τῶν
 ἐισαγωγμάτων τῆς Ἑλλάδος κατ' ἀρχὰς ὄντων· ἡ ἰδιαιτέλεια
 πολλῶν ἄλλων· ἡ ἐσφαλμένη δόξα τῶν ὀπλοφόρων Ἑλλήνων,
 ὅτι διὰ τῆς ἀταξίας των εἶναι ἱκανοὶ νὰ νικήσωσι καὶ τὴν
 τακτικὴν· ἡ ἀδιαφορία τοῦ ἔθνους διὰ τὴν ἀγνοίαν τοῦ πράγ-
 ματος, ἐματαιώσαν τὰς χρηστὰς ἐλπίδας τῆς εἰσαγωγῆς
 τῆς τακτικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς πρώτας ἐν Καλαμά-
 τῃ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1821 ἔτους γενομένης δοκιμῆς, καὶ ἐν ᾧ
 αἱ δοκιμαὶ ἐκεῖναι ἐπρόκειον εὐτυχῶς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς.
 Ἀλλ' ἔπρεπε τέλος νὰ σωφρονισθῶμεν, καὶ νὰ λάβωμεν σπου-
 δαιοτέρως περὶ τοῦ σωτηριώδους τούτου μέσου πρόνοιαν.
 Ἐγένετο ἐκ νέου ἀρχὴ τῆς συστάσεως τακτικοῦ στρατεί-
 ματος· πλὴν πάλιν ἀμέλεια, καὶ πάλιν ἀδιαφορία, καὶ
 χειρότερα παρὰ τὰ πρῶτα ἐμπόδια εἰς τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ
 προκοπὴν· διότι καὶ οἱ ἰδιαίτεροι σκοποὶ, καὶ τὰ ἰδιαίτερα
 τέλη καὶ συμφέροντα ἀνεπτύχθησαν περισσότερον εἰς τὸ
 ἀπ' ἀρχῆς τῆς πρώτης δοκιμῆς καὶ τῆς δευτέρας ἀρχῆς τῆς
 εἰσαγωγῆς τῆς τακτικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάστημα.

Ἀλλὰ σιμὰ τῶν πολλῶν ἄλλων ἐμποδίων τῆς ταχείας
 προόδου τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ
 τὴν δευτέραν ταύτην ἀρχὴν ἦτον καὶ τοῦτο, ὅτι ἔλειπαν οἱ
 καλοὶ καὶ ἄξιοι ὁδηγοὶ καὶ διδάσκαλοι· καὶ οἱ ἀναλαβόντες
 τὸν ὀργανισμόν αὐτοῦ δὲν ἦσαν ἱκανοὶ εἰς τοῦτο· ὥστε μόλις
 περὶ τὸ περασμένον θέρος ἀρχισε νὰ προκόπη τῷ ὄντι τὸ
 τακτικόν μας στράτευμα, διότι τότε εὗρηκε καὶ ἄξιον τῷ
 ὄντι διδάσκαλον καὶ ὁδηγόν, τὸν Βασίλειον Κύριον Φαυιέρον.
 Ὁ Ἰμπραήμης, κατορθώσας νὰ κάμῃ ἀπόδασιν εἰς τὴν Πε-
 λοπόννησον μετὰ τακτικοῦ στρατεύματος, ἔκαμε νὰ μάθωσιν
 ἐκ πείρας καὶ ὅσοι ἀγνοοῦσαν τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ὑπεροχὴν
 τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος· πλὴν, κατὰ δυστυχίαν, ἐπλη-
 ρώσαμεν ἀκριβῶτα τὸ μάθημα τοῦτο. Μετὰ τὴν ἀπόδασιν
 τοῦ Ἰμπραήμης, καὶ νόμος περὶ στρατολογίας ἐτέθη, καὶ
 διαταγαὶ αὐστηραὶ παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐξεδόθησαν περὶ
 τούτου, καὶ ἂν ἠθέλαμεν νὰ δεῖξωμεν ἔκτοτε εὐπειθειαν εἰς
 τὸν νόμον, καὶ ἂν ἠθέλαμεν νὰ ἐκτελέσωμεν ἀκριβῶς τὰς
 διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, ἕως τώρα ἠθέλαμεν ἔχει τὸσον
 τακτικόν στράτευμα, ὅσον ἦτον ἱκανὸν εἰς ἀπόκτησιν καὶ
 στερέωσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας μας, χωρὶς τινος
 ξένης βοηθείας· πλὴν ποῦ μᾶς ἄφιναν τὰ ἄγρια πάθη!
 ποῖος ἦτον τὸσον πατριώτης, ὥστε νὰ καταφρονήσῃ τὰ ἱ-
 δια συμφέροντα καὶ τέλη διὰ τὴν κοινὴν τῆς πατρίδος σω-
 τηρίαν! ποῖος ἦτον τὸσον ἐνάρετος πολίτης, ὥστε νὰ μὴ
 φοβῆται τὴν σύστασιν καὶ αὐξήσιν τοῦ τακτικοῦ στρατεύ-

ματος, ἀλλὰ νὰ συντρέχῃ ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τοῦτο! Εἶναι
 λυπηρὸν, πλὴν, κατὰ δυστυχίαν, ἀληθινόν, ὅτι καὶ τὴν σή-
 μερον ἀκόμη, ἐν ᾧ κινδυνεύομεν νὰ χάσωμεν πέντε χρόνων
 κόπους καὶ ἀγῶνας, ἀντενεργοῦμεν εἰς τὴν αὐξήσιν καὶ πρό-
 οδον τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, ἐν ᾧ εἰς αὐτὸ ἐλπίζομεν
 κατὰ τὴν ξηρὰν, ὑπὸ διάφορα προσχήματα· καὶ ὁ μὲν ἐμ-
 ποδίζει τὴν στρατολογίαν, ἐπὶ προφάσει ὅτι αἱ τῶριναι τῆς
 πατρίδος περιστάσεις δὲν συγχωροῦσι τοῦτο· ὁ δὲ ἐμπο-
 δίζει διαφοροτρόπως τοὺς ὅσοι θέλουσιν αὐτοπροαιρέτως, ἢ
 ἐδιωρίσθησαν κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον νὰ κατα-
 γραφῶσιν εἰς τὸ τακτικόν στράτευμα· ὁ δὲ, προφασίζό-
 μενος προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις, ἀναδάλει ἀπὸ ἡμέρας εἰς
 ἡμέραν τὴν ἀποστολὴν τῶν διωρισμένων εἰς αὐτὸ· ἄλλος δια-
 σπείρει λόγους στασιώδεις καὶ ταραχώδεις εἰς αὐτὸ τὸ στρά-
 τευμα· ἄλλος, προσποιούμενος εὐνοίαν καὶ ἀγάπην παρα-
 κινεῖ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ ἀξιωματικούς εἰς ἀπειθειαν
 καὶ παρακοήν, ὅ ἐστιν εἰς παραβάσιν τῶν πρωτιστῶν καθη-
 κόντων τοῦ τακτικοῦ στρατιώτου, ἐν ᾧ ὑποκρύπτει ἰδία τέλη
 καὶ συμφέροντα· ἄλλος, δυσσαρεστούμενος εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο,
 προδίδει ἄλλο τάχα καλῆτερον, πλὴν κυρίως σκοπὸν ἄλ-
 λον δὲν ἔχει εἰς τοῦτο παρὰ τὸ ἴδιον συμφέρον. Ἐν συντόμῳ,
 ἂν ἡμεῖς ἡμεθα πατριῶται τῶν ὄντι, ἡ Ἑλλάς ἠθέλεν ἔχει
 ἕως τώρα ἱκανὸν τακτικόν στράτευμα, καὶ ὁ Ἰμπραήμης δὲν
 ἠθελε μᾶς κάμνει ἄνω κάτω, καὶ μὲ ὀλίγον στράτευμα νὰ
 ἀξιώθῃ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ εἰς τὸν κόσμον ὅλον ἀνανδούς, δει-
 λούς, ἀναξίους.

Ἀλλ', ὦ Ἕλληνες! ἕως πότε κοιμώμεθα; ἕως πότε ἀδια-
 φοροῦμεν, καὶ ἀμελοῦμεν τὰ ἀληθινὰ τῆς σωτηρίας μέσα;
 ἕως πότε ἀντενεργεῖται; ἕως πότε νὰ κυριευώμεθα ἀπὸ ἀ-
 γρια πάθη; ἕως πότε νὰ κυττάζωμεν τὰ ἰδία συμφέροντα
 καὶ τέλη; ἕως πότε καθ' ὅλα τὰ βουλευματα, καθ' ὅλας τὰς
 πράξεις, καθ' ἅλα τὰ κινήματα σκοποῦν ἄλλον νὰ μὴν ἔχω-
 μεν παρὰ τὸ ἴδιον, παρὰ τὸ μερικόν; Καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν
 ἐγειράμεν ὅπλα ἐναντίον τῶν τυράννων μας; πρὸς τίνα σκο-
 πὸν πολεμοῦμεν πέντε ἡδὴ χρόνους; πρὸς τίνα σκοπὸν ἐπά-
 θαμεν καὶ πάσχομεν τόσα καὶ τόσα δεινὰ; Ὅχι εἰς ἀπό-
 κτησιν πατρίδος; ὅχι ὑπὲρ ἐλευθερίας; ὅχι ὑπὲρ αὐτονομίας;
 ὅχι ὑπὲρ ἀποκτήσεως ἐθνικῶν δικαιωμάτων; Ἀλλ' ἀποκτῶν-
 ται ταῦτα, καθὼς πράττομεν; φθάνομεν εἰς τὸν σκοπὸν, ὡς
 φερόμεθα; κατορθώνομεν τὸ μέγα ἔργον, καθὼς βουλευόμε-
 θα καὶ κινούμεθα;—Ὅλοι γνωρίζομεν, τι πρέπει νὰ πράξω-
 μεν, καὶ καθ' ἐκάστην τὸ λεγόμεν, καὶ ὅμως δὲν τὸ πράτ-
 τομεν. Ὡ καὶ νὰ ἦσαν σύμφωνα τὰ ἔργα μας μὲ τοὺς λό-
 γους μας! Γνωρίζομεν ὅλοι, ὅτι ὁ στόλος εἰς τὴν θάλασσαν,
 καὶ τὸ τακτικόν στράτευμα εἰς τὴν ξηρὰν, εἶναι τὰ δύο μό-
 να μέσα εἰς κατόρθωσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τοῦ μεγίστου
 ἀγῶνος μας. Περὶ τούτου εἰμένα πληροφορημένοι· πλὴν
 τολμῶ νὰ εἶπῃ, καὶ ἄς μὴ φανῇ παράξενον, ὅτι, ἂν, μὴ ἔ-
 χοντες στόλον ἑτοιμόν, ἠθέλαμεν ἀποφασίσαι νὰ εγείρωμεν
 ὅπλα ἐναντίον τῶν τυράννων μας, ἠθέλαμεν ἀδιαφορήσῃ τό-
 σον καὶ εἰς ἀπόκτησιν στόλου, καθόσον ἀδιαφοροῦμεν καὶ εἰς
 ἀπόκτησιν τακτικοῦ στρατεύματος, διότι δὲν ἐτύχε νὰ ἔχω-
 μεν καὶ τοιοῦτον, ὡς εἶχαμεν στόλον. Τακτικόν στράτευμα,
 Ἕλληνες! τακτικόν, καὶ ἀγλήγορα, διότι καιρὸς ἀναβολῆς
 δὲν εἶναι πλέον. Αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ ἐσχά-

τως ἡ Ἀττικὴ, μᾶς ἔδωκεν κάλλιστον παράδειγμα. Καὶ ἂν τὸ κοινὸν εἶναι πτωχὸν εἰς σύστασιν τόσοῦ τακτικοῦ πρὸς τὸ παρὸν, ὅσον ἀρκεῖ εἰς τὸν σκοπὸν μας, ἐπειδὴ τὸ μερικὸν εἶναι πλούσιον, ἃς καταβάλωμεν καὶ χρήματα εἰς τοῦτο. Εἰς τί θέλουν μᾶς ὠφελήσῃ τὰ χρήματα, ὅταν ἀποτύχωμεν τοῦ σκοποῦ, πρὸς ὃν ἐγειράμεν τὰ ὅπλα; Ἄς καταβάλωμεν λοιπὸν, ἃς καταβάλωμεν, διὰ νὰ σώσωμεν καὶ τὴν πατρίδα καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς. Καλῆτερα πτωχὸς ἐλεύθερος, ἢ πλούσιος δούλος, ἢ ἄπατρις καὶ φυγᾶς.

Στρατιῶται, ὅσοι ἐκ περιστάσεως λέγεσθε ἄτακτοι! ἤλθε καιρὸς ν' ἀφήσῃτε τὴν ἀταξίαν καὶ νὰ λάβῃτε τὴν τακτικὴν. Ἐμάθετε ἐκ πείρας πόσον διαφέρει ἡ τακτικὴ τῆς ἀταξίας. Ἐμάθετε ἐκ πείρας πόσον διαφέρει, πόσον ὑπερῇ τοῦ ἀτάκτου ὁ τακτικὸς στρατιώτης. Εἰδετε πόσον ἰσχύει τὸ λογχοφόρον ὄπλον. Ρίψατε λοιπὸν τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ὅπλα, καὶ λάβετε τὸ λογχοφόρον. Ἀποβάλετε τὰ ἄσεμνα χρυσεῦβαντα καὶ ἀργυροκεντήτα ἐνδύματα, καὶ ἐνδυθῆτε τὸ ἀπλοῦν, τὸ σεμνὸν, τὸ κόσμιον τοῦ τακτικοῦ στρατιώτου φόρεμα. Τρέξατε εἰς τὸ τακτικόν· ἡ πατρίς σᾶς προσκαλεῖ· ἂν τὴν ἀγαπᾶτε, ἂν θέλητε τὴν σωτηρίαν της, καὶ ἐπομένως τὴν σωτηρίαν σας, τρέξατε εἰς τὸ τακτικόν. Μὴν ἀναδάλῃτε τὸν καιρὸν, διότι καιρὸς ἀναβολῆς δὲν ὑπάρχει πλέον. Μὴ μιμῆσθε τοὺς ἀνοήτους καὶ ἐπαρμένους γιαννιτζάρους τῆς Τουρκίας, διότι οὔτε Τούρκοι εἰσθε, ἀλλὰ Ἕλληνες, καὶ Ἑλλήνων ἐπινόημα εἶναι καὶ ἡ τακτικὴ. Μὴ διδῇτε ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους ἐκείνων τῶν ἀντιπατριωτῶν, ὅσοι ἴσως σᾶς παριστάνουσι τὸ τακτικόν ὡς δούλον, ὡς ἄτιμον, ὡς ἄδοξον· διότι αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον ἐλεύθερον, τὸ μόνον ἐντιμὸν, τὸ μόνον ἐνδοξόν. Καὶ αὐτοὶ οἱ εὐγενέστατοι εἰς τὰ εὐνομούμενα ἔθνη νομίζουσι τιμὴν τὸ νὰ κατατάχῃσιν εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα. Καὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ὅπου, κατὰ δυστυχίαν, πρὸς ἀτιμίαν τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ πλεῖστον σχεδὸν μέρος τοῦ λαοῦ εἶναι σκλάβοι, οἱ σκλάβοι οὗτοι ὡς στρωματωτικοὶ εἶναι ἐλεύθεροι, εἶναι εὐγενεῖς. Τὸ τακτικὸν μόνον στράτευμα ἔχουσι τὴν σήμερον ὅλα τὰ ἐλεύθερα καὶ εὐνομούμενα ἔθνη τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, καὶ τοὺς ἀτάκτους πιστολοφόρους μίλις μεταχειρίζονται εἰς ποταπὰς ὑπηρεσίας. Στρατιῶται! ἂν παρακούσῃτε εἰς τὴν προσκλητικὴν τῆς πατρίδος φωνήν, μάθετε ὅτι θέλετε μετανοήσῃ, πλὴν ἀνωφελῶς.

Καὶ σεῖς, ὧ στρατιῶται, ὅσοι εὐτυχήσατε ν' ἀξιωθῇτε τοῦ ὀνόματος τοῦ τακτικοῦ! Ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τακτικοί! τιμῆσατε μὲ τὸ τακτικόν σας πολίτευμα τὸ τακτικὸν ὄνομά σας, διὰ νὰ γένῃτε καὶ παράδειγμα μιμήσεως εἰς τοὺς ἄλλους. Μὴ δῃτε ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους ἐκείνων, ὅσοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης σᾶς διδάσκουσι κακὰ μὲλήματα, καὶ σᾶς ἐμπνέουσιν ἀντιπατριωτικὰ φρονήματα· αὐτοὶ μιτοῦσι τὴν πατρίδα, φθονοῦσι καὶ ἐσᾶς. Μὴ προσέχητε παντελῶς εἰς ἐκείνους, ὅσοι ὑπὸ παντοίαις προφάσεσι διασπείρουσι μεταξὺ σας λόγους στασιώδεις καὶ ταραχώδεις. Κλείσατε τὰ ὦτά σας εἰς ἐκείνον, ὅστις ζητεῖ νὰ σᾶς ἀπατήσῃ, καὶ νὰ σᾶς παρακινήσῃ εἰς ἀνυποταξίαν, εἰς ἀπειθεῖαν, εἰς παρακλήν. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἡ πρωτιστὴ

ἀρετὴ τοῦ τακτικοῦ στρατιώτου εἶναι ἡ ἄκρα πειθαρχία. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι φέρετε τὸ ἐντιμὸν ὄνομα τοῦ τακτικοῦ, καὶ ὑποχρεόεσθε ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τηρησὶν τῆς τάξεως καὶ εὐταξίας. Πᾶν τὸ ἄτακτον εἶναι ἀνάξιον τοῦ τακτικοῦ στρατιώτου, εἶναι ἐναντίον τοῦ ὀνόματός του. Σεβασθῆτε τοὺς στρατιωτικούς νόμους, καὶ πείθεσθε εἰς αὐτοὺς. Ἐκπληρώσατε ἀκριδῶς τὰ χρέη σας, καὶ ἐπιτελεῖτε χωρὶς τινὸς ἀντιλογίας, χωρὶς γογγυσμοῦ, χωρὶς ἀγανακτήσεως ὅ,τι διατάττεσθε νὰ ἐπιτελέσῃτε. Κατέγραψατε εἰς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος καὶ τῶν νόμων, καὶ ὠρκώθητε εἰς τοῦτο· φανῆτε πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον σας. Ἡ τιμὴ ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως εἰς τὸν τακτικὸν στρατιώτην· προσέχετε, μὴ φανῆτε καὶ εἰς τὸ παραμικρὸν ἄτιμοι. Τὸ φιλότιμον εἶναι μάλιστα τοῦ τακτικοῦ στρατιώτου ἴδιον· μὴ καταδεχθῆτε ποτὲ νὰ φανῇτε ἀφιλότιμοι. Μακρὰν ἀπὸ σᾶς πᾶν φρόνημα ἀγεννές καὶ ποταπὸν. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι εἰσθε Ἕλληνες, καὶ μόνον τὸ ὄνομα Ἕλληνας φανερώνει ὑψηλὸν καὶ γενναῖον φρόνημα· καὶ ἂν ὅλοι, κατὰ δυστυχίαν, οἱ Ἕλληνες δὲν αἰσθάνονται τοῦτο, σεῖς χρεωστεῖτε νὰ τὸ αἰσθάνεσθε, καὶ πᾶν τὸ ταπεινὸν καὶ ποταπὸν νὰ νομίζετε ἀνάξιον καὶ ἀνοίκειον τοῦ Ἕλληνος τακτικοῦ στρατιώτου. Τοιαῦτα φρονήματα σᾶς εὐχεται ἡ πατρίς, καὶ τοιαῦτα σᾶς παραγγέλλει νὰ λάβῃτε. Πίστιν σᾶς ζητεῖ τιμὴν· πειθαρχίαν ἄκραν· ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν σας ἀκριδῶς· ἀγάπην πρὸς αὐτὴν εἰλικρινῆ. Ἡ πατρίς σᾶς ἀγαπᾷ καὶ σᾶς τιμᾷ, καὶ εἰς ἐσᾶς ἐλπίζει κατὰ ξηράν· καὶ ἂν κατὰ τὸ παρὸν δὲν δύναται νὰ σᾶς περαιοιῇ, ὡς πρέπει, θέλει ἐλθεῖ καιρὸς, καθ' ὃν θέλει σᾶς ἀνταμείψῃ πλουσίως. Εἰσθε πολῖται, καὶ γνωρίζετε τὰς δεινὰς τῆς πατρίδος περιστάσεις· γνωρίζετε καὶ τὰς μεγάλας ἀνάγκας της. Ἄν λοιπὸν ὑποφέρητε κατὰ τι, μὴν ἀγανακτῆτε. Πτωχὴ εἶναι ἡ πατρίς· πτωχικὰ πρέπει καὶ νὰ τρέφονται, καὶ νὰ ἐνδύονται καὶ τὰ τέκνα της, καὶ νὰ οἰκονομῶνται κατὰ τὴν κατάστασιν αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ τέκνα τῆς πτωχῆς οἰκογενείας.

Χαίρετε, ὧ χρησταὶ τῆς πατρίδος ἐλπίδες!

Ὁ κυβερνήτης τῆς Καισαρικῆς Ἀρμενιᾶς Γολέτας, Ἀρεθοῦσα λεγομένης, κατ' εὐθείαν ἀπὸ Σμύρνης ἐρχόμενος, ἔφερε τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ ἀντοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησεν ἐν Ταυανρόγῳ.

Εἶδησις.

Ἡ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετάφρασις τοῦ Βυβλίου ἐπρόχρησεν εἰς τὸν τύπον τόσον ὥστε μετὰ δύο μῆνας ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ πρεσβύτηρια. Παρακαλοῦνται ὅσοι φιλόμουσοι, θέλοντες νὰ συνδράμωσι, νὰ στείλωσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὸν δέοντα καιρὸν, διὰ νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου. Ἡ τιμὴ τούτου εἶναι προσδιωρισμένη πρὸς ἐντάλληρον δίστυλον.

Ἐν Ναυπλίῳ, 23 Δεκεμβρίου 1825.

Ν. Σπηλιάδης.

Διὰ τὰς λαμπρὰς εορτὰς ἐφημερὶς τὸ ἐρχόμενον σάββατον δὲν ἐκδίδεται.